

дерзость да ступя тука вънтрѣ, но нарочно го направихъ. Ако Миледи бѣше самичка можеше да не поиска да мя приеми, но като въ обращеніе съ другаго ся намира, нетребаше да ми направи такава една несправедливостъ. Носпѣшеніе-то кое-то она ти показува не е безъ причина. Тя мя поруга, и азъ поискахъ да си го отвърна, както ѝ приличаше.

Арт. Двойно си согрѣшилъ, за лажовно то подозрѣніе и за безобразно-то твое дѣло. незнаешъ какъ да ся относяшъ сосъ благородня-те жени.

Ери. Ты не ся относяшъ като благородень.

Арт. Ще ти ся отговоря на друго мѣсто (като си отхожда).

Ери. Гдѣ-то и какъ-то ти е угодно.

СЦЕНА ПЯТАЯ.

Милордъ Бонфилъ, и горѣреченин-те.

Бон. Приятели!

Арт. Милордъ. (като си отхожда)

Бон. Гдѣ отивашъ?

Арт. За една работа.